

Mă dor

Irina Cristina Țenu

Mă dor cuvintele nescrise
Pe drumul vieții prescrise
Cu o iubire ce moare
Plângând pe altarul
Clipelor ce ei i-au spus adio.
Mă dor pașii făcuți
Prin vremuri
Care-și scutură povara grea
A zilelor ce netrăite au trecut,
Lăsând în urma lor
Un covor de șoapte mute
Care strigă după ajutor
În felul lor,
Dar nu are cine e să le-audă.

Mă dor nopțile albe
Pline de visuri de amor
Spulberate de viscolul iernatic
Care a înghețat și luna
Ce-mi lumina speranța
Care din calea sorții
Nu vrea nicio
Să se abată.

Mă dor
De dor
Și gândurile înlăcrimate,
Și zâmbetul răpus
De vântul rece
Ce-a înfrigorat privirea
Care cândva era atât de caldă.

Mă dor
Și anotimpurile ce peste mine au trecut,
Sufletul mi l-au dezgolit
Și au lăsat amintirile
Să-l ningă.